

Gabriela Montero inicia residència a Banyoles

© Shelley Mosman

La pianista veneçolana Gabriela Montero comença la seva residència a l'Ateneu-CMEM de Banyoles aquest divendres, 3 de març (21 h), amb un recital a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles. Una oportunitat única per sentir la celebrada pianista de carrera internacional, que té una agenda de concerts molt atapeïda, però que, tanmateix, ha fet un espai per als tres concerts en què consistirà aquesta relació més propera amb la seva nova terra d'adopció, Catalunya.

Gabriela Montero resideix des de fa un any i mig a Barcelona i, per això, vol establir lligams més forts amb la seva comunitat, tot oferint la possibilitat d'acostar el seu art al territori i, també, d'agrair la generositat amb què s'ha sentit acollida a Catalunya. Així doncs, en aquest primer recital Gabriela Montero oferirà un recital en solitari amb els *Impromptus op. 90, D. 899* de Franz Schubert i el *Carnaval op. 9* de Robert Schumann, mentre que a la segona part demostrarà el seu talent per a la improvisació, tot creant noves obres a partir de temes musicals proposats pel públic. Abans del concert hi haurà una activitat oberta a estudiants i famílies de l'Escola Municipal de Música de Banyoles (EMMB) en la qual Montero oferirà un **taller i demostració d'improvisació**.

La pianista veneçolana explica als lectors de la «Revista Musical Catalana» els motius pels quals va escollir viure a Barcelona i fer una residència artística a Banyoles, en una entrevista que es publicarà en versió ampliada al número de juny-juliol de la «Revista Musical Catalana».

RMC. Vostè resideix a Barcelona des de fa poc més d'un any. Per què va escollir Barcelona per establir la residència?

G.M. Feia temps que volia tornar a Europa per establir-me, ja que toco molt aquí i els viatges des dels Estats Units s'havien convertit en quelcom interminable. El meu marit, que és irlandès, i jo vam valorar

altres ciutats, com Berlín, Milà, Roma o Madrid, i finalment vam visitar Barcelona fa dos anys durant una setmana, per veure com ens hi sentíem. Al cap de dos dies de ser-hi jo ja vaig sentir que volia viure aquí, només calia que ell i les meves filles n'estiguessin convençuts. Finalment ens vam enamorar tots de la ciutat i vam comprar-hi una casa immediatament. Al cap de quatre setmanes ja teníem casa, l'escola per a la filla petita, la mudança des de Los Angeles fins aquí organitzada, i tot això mentre jo continuava fent concerts pel món. Vam decidir traslladar-nos-hi molt ràpidament perquè la vida és en el present i, per què esperar? Barcelona em fascina, em té enamorada. Cada cop que torno de viatge m'encanta: els cafès, el clima, els restaurants, la gent, les converses al carrer, la platja, l'aeroport, és fantàstic!

© Shelley Mosman

RMC. Vostè que ha viscut a tantes ciutats, ¿creu que Barcelona és una ciutat cultural i musicalment competitiva a nivell mundial?

G.M. Jo crec que sí. Veig la qualitat d'artistes que vénen al Palau, al Liceu i a L'Auditori; som el mateix grup que passem per totes les sales del món i hi veig artistes de molt de renom. Vaig escoltar l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya fa uns mesos, sota la direcció de José Ramón Tebar, i em va semblar que sonava fantàsticament bé. Tinc moltes ganes de tocar el *Concert núm. 1* de Txaikovski amb ells aquí, així com també el nou *Concert* de Jordi Cervelló. O sigui que estic coneixent també els compositors d'aquí.

Per a mi, tant la residència a l'Auditori de Banyoles com també la col·laboració amb l'OBC és la meua manera d'agrair a la comunitat catalana tot el que sento que em dona, com a resident aquí, i així establir un contacte més proper amb la comunitat d'aquí.

RMC. Què creu que li aportarà la residència a l'Auditori de Banyoles?

G.M. A la vida hi ha diferents tipus de compromisos. Naturalment que és molt emocionant tocar a les grans sales i grans cicles, però també és cert que els llocs més personals tenen un altre caràcter. En el cas de Banyoles, l'oportunitat està vinculada també a la meua voluntat d'establir una conversa amb la comunitat catalana, i la veritat és que em sento molt agraïda per tot l'afecte i el benestar que sento estant aquí. Aquí sento que això és casa meua, i jo porto tants anys fora del meu país que em produeix molta tristesa. Per això porto tota la vida buscant un lloc on poder dir que em sento com a casa i ara, per fi, ho puc dir. Així que la residència a Banyoles és la meua manera de poder aportar alguna cosa a la comunitat.

RMC. Farà tres concerts a Banyoles, el primer aquest divendres, 3 de març, un recital en solitari. Després vindran un recital a dos pianos amb la pianista Vanessa Pérez (1 d'octubre) i finalment un recital de lied amb el seu marit, el baríton Sam McElroy (16 de desembre). ¿Expliqui'ns com va definir aquests programes?

G.M. La decisió de col·laborar amb Vanessa Pérez i amb Sam McElroy ve motivada per l'amor i l'afecte. En aquest sentit, són decisions plenament emotives. Vanessa Pérez és la meua millor amiga, és com una germana per a mi, i és també una gran pianista. Ella va tocar fa dos anys al Palau, és veneçolana i som amigues des de nenes. Vaig voler convidar-la a conèixer on visc, com és casa meua, el meu entorn i compartir temps amb ella, perquè mai no ens veiem! A més, fer música amb algú que estimes és molt especial i són molt poques les ocasions que existeixen per fer-ho. Vanessa i jo ja vam coincidir a Londres, a la Royal Academy, i ara m'agrada pensar que tornarem a coincidir damunt l'escenari. En el cas del meu marit, que és un baríton meravellós, tenir l'oportunitat de fer un recital amb ell és quelcom molt especial i que tampoc no es dona tan sovint. I més encara interpretant una obra com el *Winterreise* de Schubert.